

Kaisu Koivisto:

***Capriccio* - puutarhan ja muistin oikullisia muotoja**

Capriccio tarkoittaa musiikkiterminä lyhyttä, eloisaa ja vapaamuotoista sävellystä. Tämä kuvaa hyvin näyttelyyn liittyneitä työskentelyprosessiani, jolle on ollut leimallista leikkimielinen ja vapaa kokeilu.

Museon kokoelmatiloissa ymmärsin, miten henkilökohtaisia ja tärkeitä esineet ovat olleet omistajilleen. Käsineiden tekemiseen opastava kaava-arkki kiinnitti huomioni heti ensimmäisellä arkistovierailulla. Sata vuotta sitten oli tärkeää osata tehdä itse: vaatteita, huonekaluja, kasvattaa kasvimaalla ruokaa.

Tänä vuonna on Mary Gallénin juhlavuosi. Museon kokoelmiin on talletettu hänelle kuuluneita esineitä ja arkiseen elämään liittyvää dokumenttiaineistoa kuten listoja pianonsoitonoppilaista ja puutarhaan hankittavista kasveista. Nämä fragmentit kertovat oman tarinansa Mary ja Akseli Gallen-Kallelan perheen työntäyteisestä elämästä. Muutot eri paikkakunnille ja muihin maihin, aina Afrikkaan ja Yhdysvaltoihin saakka, näkyvät esineistössä.

Vuoropuhelut museon henkilökunnan, elämyksellisen rakennuksen ja sen ympäristön, kokoelman esineiden sekä taiteilijakollegani Claudia Peillin kanssa ovat kuljettaneet minut uusien muotojen ja materiaalien luo. Taiteen tekeminen on rakentamista, purkamista ja taas rakentamista – sekä symbolisella että konkreettisella tasolla. Teoskokonaisuuteni hahmottui saatuaani museolta poistomateriaaleja, joista aloitin *Muotopuutarha*-installaatioiden tekemisen.

Arkisto- ja museokäyntien myötä nousi ajatus kokoelman keskeneräisyydestä. Koin sen hyvänä asiana, mahdollisuuksien tarjoajana, ilman sementoituja lähestymis- ja ajattelutapoja maailmassa, joka ei koskaan ole valmis. Minua kiehtoi mahdollisuus kuulostella uteliaasti runsaan kokoelman esineitä ja niiden maailmoja ja rakentaa teokseni kokeilemalla, synteessinä: liittämällä ne materiaaleihin kuten puuhun, kipsiin, saippuaan, naavaan, kankaaseen, teräkseen ja käytöstä poistamiini työhanskoihin.